

1945-1953 ЙИЛЛАРДА СОВЕТ ҲУКУМАТИНИНГ ЎЗБЕКИСТОНДАГИ АГРАР СИЁСАТИ

Фирузбек Эргашалиевич Тожибоев

Андижон давлат университети магистранти

АННОТАЦИЯ

Ушбу мақолада Совет давлатидаги Иккинчи жаҳон урушидан кейинги даврдаги аграр сиёсат ва унинг натижалари таҳлил қилинмоқда. Мақолада қайд этиладики, Сталин раҳбарлиги даврида деҳқончиликка нисбатан сиёсатда жиддий хатоларга йўл қўйилган. Қишлоқ хўжалигини ривожлантириш учун етарли аҳамият берилмаган, қолхозларнинг моддий-техник базаси оғир аҳволда қолаверган. Колхозчилар ва умуман, қишлоқ аҳолисининг моддий аҳволида сезиларли ижобий ўзгаришлар юз бермаган.

Калит сўзлар: Иккинчи жаҳон уруши, аграр сиёсат, қишлоқ хўжалиги, пахтачилик, деҳқон хўжаликлари, колхоз, солиқ, қатъий мажбурият, шахсий томорқа хўжалиги.

AGRARIAN POLICY OF THE SOVIET GOVERNMENT IN UZBEKISTAN IN 1945-1953

ABSTRACT

This article analyses the agrarian policy of the Soviet state in the period after World War II and its results. The article notes that during the leadership of Stalin, serious mistakes were made in policy towards agriculture. Not enough importance was attached to the development of agriculture, the material and technical base of the collective farms remained in serious condition. In the material situation of collective farmers and the general rural population, significant positive changes did not occur.

Keywords: World War II, agrarian policy, agriculture, cotton farming, dekhkan farms, collective farm, tax, firm commitment, individual subsidiary economy.